Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

συνέλευσιν ἐξ ἐνδιαφέροντος, διότι αὕτη ὅπως δήποτε ἀπέβλεπε τὴν φιλολογικὴν ἀνάπτυξιν. Τὴν ἔκθεσιν καλῶς καὶ εὐγλώττως συντεταγμένην, ἀνέγνω ὁ κ. Καμπούρογλους, ἐκδότης τῆς «Νέας Ἐφημερίδος.» Μετ᾽ αὐτὸν δέ, προελθὼν εἰς τὸ βῆμα ὁ καθηγητὴς κ. Ἀναγνωστάκης, ἠνέωξε τὸ γραμμάτιον, τὸ περιέχον τὸ ὄνομα τοῦ βραβευθέντος ποιητοῦ· καὶ τὸ μὲν δρᾶμα ἔφερε τίτλον «ἡ Δούκισσα τῶν Ἀθηνῶν,» τὸ δ᾽ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ ἦν «Κλέων Ρ. Ραγκαβής!» Προσκληθεὶς τότε, ἠγέρθην συγκεκινημένος καὶ πλήρης ἐκπλήξεως, καὶ ἔλαβον τὸν στέφανον τὸν προωρισμένον διὰ τὸν νικητήν, καὶ προσέτι τὸ χρηματικὸν ἆθλον, συνιστάμενον εἰς χιλίας δραχμάς, ἃς ὅμως οὐδόλως εἶχεν ὁρίσῃ ὁ δωρητής. Ἔλαβον δὲ καὶ πλείστων φίλων καὶ γνωρίμων τὰ συγχαρητήρια· ἀλλὰ τὸ δρᾶμα δὲν ἐδιδάχθη ἀπὸ σκηνῆς, ὡς ἦν ἡ διάταξις, διότι ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπὴ εἰς ἄλλα εἶχε δαπανήσῃ, ἃ διέθετε χρήματα· μόνον δὲ μετὰ μῆνας εἰς τὴν Φιλιππούπολιν ἐν Μακεδονίᾳ ἐγένετο τοῦ δράματος τούτου παράστασις, καὶ τοιαύτην ἔσχε τὴν ἀντήχησιν, ὥστε θεατρώνης ἐκ Βιέννης ἐζήτησε τὴν ἄδειαν, διενεργείσας ἔμμετρον γερμανικὴν αὐτοῦ μετάφρασιν, νὰ τὸ ἀναβιβάσῃ εἰς τὴν σκηνήν του. Ἀλλ᾽ ἡ ἐπιχείρησις προσέκρουσεν εἰς τὰς δυσχερείας τῆς μεταφράσεως.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἑστία.

Ταυτοχρόνως δ᾽ ἀνάλογος καὶ οὐχ ἧττον ἀπροσδόκητος μοὶ ἐπεφυλάττετο εὐχαρίστησις. Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους μοὶ εἶχε ζητήσῃ ὁ διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ «τῆς Ἑστίας,» ν᾽ ἀποτελέσω μέλος ἐπιτροπῆς, ἥτις θὰ ἔκρινε διαγωνισμὸν μυθιστορημάτων ὑπ᾽ αὐτοῦ κηρυχθέντα. Καὶ ἀντέταξα μὲν ὅτι καιρὸν δὲν εἶχον διαθέσιμον· ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ῥητῶς δὲν ἠρνήθην, αἴφνης μετὰ μῆνας πολλούς, καὶ ἀφ᾽ οὗ εἶχον λησμονήσῃ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν, εἶδον βροχηδὸν πεμπόμενά μοι χειρόγραφα, ἅ, ἑκὼν ἄκων, ἐδέχθην ν᾽ ἀναγνώσω. Εὗρον δ᾽ αὐτά, μετ᾽ ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, ἀνάξια λόγου, ὃ ἀνεγνώρισαν καὶ πάντες οἱ συνάδελ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φοί μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Ἓν ὅμως τῶν παρουσιασθέντων ἔργων, ὃ καὶ ἐγὼ αὐτὸς εὗρον προϊὸν βαθείας ἱστορικῆς μελέτης, καὶ προτερήματα ἔχον ὕψους καὶ συντάξεως, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἱκανῶς ἐνδιαφέρουσαν μυθιστορικὴν πλοκήν, ἔκριναν πάντες οἱ λοιποὶ ἄξιον βραβεύσεως. Ἐπειδὴ δ' ἄλλο οὐδ' ἐγὼ ἔβλεπον, εἰς ὃ βραβεῖον νὰ ἐδύνατο ν' ἀπονεμηθῇ, συνετάχθην μετὰ τῶν λοιπῶν. Ὅτε λοιπόν, ὑπογραφείσης τῆς ἀποφάσεως, ἠνεώχθη ἐπισήμως τὸ γραμμάτιον, εὑρέθη ὅτι ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἔργου, καθ' οὗ ἐγὼ μόνος εἶχον ἐγείρῃ ἐνστάσεις, ἦν ... αὐτὸς ὁ υἱός μου, ὁ Κλέων. Καὶ τὸ μὲν βραβευθὲν διήγημα ἐδημοσιεύθη διὰ τῆς Ἑστίας. Ἀλλὰ τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἐκχωρηθέντος τότε περίπου εἰς ἄλλους συντάκτας, τὸ βραβεῖον, ἐκ διαφωνιῶν τῶν δύω διευθύνσεων, ἔμεινε μέχρι τοῦδε κἂν (1891) ἀναπότιτον.

Πολιτική.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Πάσης πολιτικῆς δ' ἀναμίξεως ἐντελῶς ἀπέσχον ἀφ' ὅτου ἐπανῆλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα, οὐ μόνον διότι οὐδεμίαν εἰς τοῦτο μοὶ ἐδίδετο ἀφορμή, ἀλλὰ πρὸ πάντων διότι, ἐκ τῶν πολιτικῶν μερίδων, ἃς εὗρον διαιρούσας τὴν Ἑλλάδα, οὐδεμίαν ἔβλεπον ἀνταποκρινομένην εἰς ἃς εἶχον ἰδέας περὶ τῆς πορείας, ἣν ὤφειλε νὰ βαδίσῃ ἡ Ἑλλὰς πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ μέλλοντος, ὃ ἔπρεπε νὰ ἐπιδιώκῃ. Τὴν αὔξησιν τοῦ στόλου καὶ τοῦ στρατοῦ δι' αὐξήσεως τοῦ δημοσίου χρέους δὲν ἐδυνάμην νὰ ἐπιδοκιμάσω, διότι ἔκρινον ὅτι ἔθνος μικρὸν καὶ ἀσθενές, ὡς τὸ ἡμέτερον, οὐδὲν ὄφελος ἐδύνατο νὰ ἔχῃ, εἰς τοὺς ἐσχάτους δ' ἐξετίθετο κινδύνους, ἂν ἤθελε νὰ ποιήσηται χρῆσιν τῶν στρατιωτικῶν του δυνάμεων παρὰ τὴν θέλησιν τῶν μεγάλων ἐθνῶν, δυναμένων ἐν μιᾷ στιγμῇ νὰ ἐξαφανίσωσιν ἢ νὰ οὐδετερώσωσιν αὐτάς, μικρὰν δ' εἶχεν ἀνάγκην αὐτῶν, ἐὰν εἶχε συμπράττουσαν τὴν Εὐρώπην. Καὶ αὐτὴν δὲ τὴν στρῶσιν τῶν σιδηροδρόμων ἐπίσης δὲν ἐθεώρουν ἔγκαιρον, ἂν ἐγίνετο δημοσίᾳ δαπάνῃ ἢ ἐγγυήσει, διότι, εἰ καὶ οἱ σιδηρόδρομοι εἰσὶν ἀληθὲς στοιχεῖον προόδου, οἱ ἐσωτερικοὶ ὅμως στενοί,